

938/2020 09-11-2020

anulare act administrativ Curtea de Apel CONSTANTA

Cod ECLI ECLI:RO:CACTA:2020:017._____

Operator de date cu caracter personal 3170

Dosar nr. _____

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL C_____

SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE C_____ **ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

DECIZIA CIVILĂ NR.938/CA

Ședința publică de la 09 Noiembrie 2020

Completul compus din:

PREȘEDINTE O___ **D**_____

Judecător A_____ - **B**_____ **A**_____

Judecător M_____ **C**_____

Grefier M_____ **N**_____

Pe rol judecarea recursului contencios administrativ și fiscal formulat de recurenta reclamantă **F**_____ **F**_____ **F**_____, cu sediul procesual ales în **C**_____, _____, județ **C**_____, împotriva **Încheieri pronunțate în data de 5.03.2020** și a **sentinței civile nr.359 din 20.03.2020**, pronunțate de Tribunalul **C**_____ în **dosar nr.**_____, și a recursului incident promovat de pârâtele societatea --- **SRL**, cu sediul în **C**_____, _____, județ **C**_____ și de societatea ---- **SRL**, cu sediul în **C**_____, _____, județ **C**_____, împotriva **sentinței civile nr.359 din 20.03.2020** pronunțată de Tribunalul **C**_____, în **dosar nr.**_____, în contradictoriu cu intimații pârâți: **H**_____ **H**_____ **AL**

G _____ G _____ și G _____ G _____ G _____, ambii cu sediul în C _____, _____, județ C _____, având ca obiect **anulare act administrativ.**

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 02.11.2020 și consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 09.11.2020.

CURTEA

Asupra recursurilor contencios administrativ și fiscale de față, constată următoarele:

Prin **cererea** înregistrată pe rolul Tribunalului C _____, sub nr. _____, reclamanta ASOCIATIA CONSTANTA ALTFEL a solicitat, în temeiul art. 8 și următoarele din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, în contradictoriu cu pârâtul H _____ H _____ AL MUNICIPIULUI CONSTANTA, ca instanța să dispună în sensul:

- anulării Hotărârii Consiliului Local al Municipiului Constanta nr. 19/31.01.2017 prin care a fost aprobat Planul Urbanistic Zonal pentru zona delimitată de _____) și cimitirul turcesc (S-SV), zona ce include terenul în suprafață de 6.000 mp identificat cu număr cadastral _____, proprietatea inițiatorului PUZ - --- SRL;
- obligării paratului la readucerea terenului în suprafață de 6.000 mp identificat cu nr cadastral _____ la starea inițială, inclusiv prin replantarea celor 50 de arbori tăiați în luna august 2017;
- obligării paratului la asigurarea menționării terenului reglementat prin HCLM Constanta nr.19/31.01.2017 în Registrul local al spațiilor verzi, registrul ce urmează a fi realizat la nivelul municipiului Constanta, la momentul întocmirii acestuia;
- obligării pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Prin **sentința civilă nr.359 din 20.03.2020 Tribunalul C _____** a respins excepțiile tardivității, inadmisibilității, lipsei calității procesuale active, lipsei de interes și decăderii invocate de pârâți, ca neîntemeiate.

A respins ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta F _____ F _____
F _____ în contradictoriu cu pârâții H _____ H _____ AL G _____
G _____, G _____ G _____ G _____, ---- SRL și --- S.R.L.

Totodată a obligat reclamanta la plata către pârâțul H _____ H _____ C _____
a sumei de 981,89 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

Împotriva încheierii din 05.03.2020 și a sentinței civile nr.359/20.03.2020, a
formulat recurs reclamanta F _____ F _____ F _____ care a criticat-o
pentru nelegalitate cu indicarea temeiului de drept prevăzut de art.488 alin.1
pct.5,6 și 8 Cod pr. civilă, solicitând admiterea recursului, casarea în parte atât a
încheierii recurate (sub aspectul respingerii administrării probei constând din
expertiză tehnică de specialitate), cât și a sentinței recurate (cât privește
respingerea acțiunii) și, în principal, trimiterea cauzei primei instanțe în vederea
judecării fondului, iar, în subsidiar, rejudecând cauza, admiterea acțiunii astfel cum
a fost formulată, cu obligarea intimatelor, în solidar, la plata cheltuielilor de
judecată ocazionate de soluționarea fondului.

Prin încheierea recurată, prima instanță a încuviințat probele, pentru toate părțile,
apreciindu-le utile soluționării cauzei. Cât privește proba constând din expertiză
tehnică judiciară, s-a reținut faptul că "anterior, reclamanta a solicitat încuviințarea
probei cu expertiză tehnică dar nu a fost indicată teza probatorie și nu s-a indicat
nici obiectivele, motiv pentru care respinge proba cu expertiză."

Din cuprinsul aceleiași încheieri, pronunțată la un termen la care nu a fost nici
prezentă și nici reprezentată, se reține împrejurarea că G _____ G _____
G _____ a depus la dosarul cauzei înscrisuri, comunicate cointimatelor ----SRL
și ---- SRL, dar cu privire la care nu s-a dispus comunicarea și către reclamantă
nici măcar în termenul de pronunțare.

Se reține, în egală măsură, din cuprinsul aceleiași încheieri recurate, faptul că
intimatele --- SRL și ---- SRL au depus la același termen de judecată din data de
05.03.2020 precizări, comunicate PRIMARULUI G _____ G _____ (_____
implicit și CONSILIULUI LOCAL AL G _____ G _____, câtă vreme
ambele au beneficiat de serviciile aceluiasi reprezentant convențional) și cu privire
la care instanța nu a dispus comunicarea și către reclamantă. Nici măcar în
termenul de pronunțare.

Prin sentința recurată, prima instanță a respins excepțiile tardivității,
inadmisibilității, lipsei calității procesuale active a reclamantei, lipsei de interes și
decăderii invocate de intimate, precum și acțiunea dedusă judecării.

Cât privește încheierea recurată, critică, sub un prim aspect, faptul necomunicării către reclamantă a înscrisurilor depuse de părțile adverse la termenul de judecată din 05.03.2020, precum și omisiunea comunicării ”precizărilor” formulate în cauză de cointimatele --- SRL și ---- SRL. "Omisiunea" se concretizează într-o nesocotire a garanțiilor procesuale acordate de lege reclamantei, într-o încălcare a dreptului la apărare și a principiului contradictorialității.

Asupra probei cu înscrisuri încuviințată de prima instanță prin încheierea recurată, se poate observa faptul că deși a fost încuviințată, fără excepții, pentru toate părțile litigante, ea nu a fost administrată.

Prin chiar cererea introductivă de instanță, a solicitat ca, în cadrul probei cu înscrisuri, instanța să îndatoreze H _____ H ____ AL G _____ G _____ și terțe entități la depunerea de diverse înscrisuri, înscrisuri pe care le-a apreciat utile, pertinente și concludente în soluționarea cauzei în raport de criticile de nelegalitate formulate. Se referă la documentația din care rezultă situația tehnico-juridică și economică a terenurilor proprietate privată din zona reglementată de PUZ aprobat prin HCLM nr. 19/2017, începând cu 01.01.1990 și până la data sesizării instanței și la istoricul rolului de carte funciară a terenurilor proprietate privată din zona reglementată prin PUZ, aferente terenului reglementat prin PUZ aprobat prin HCLM nr. 19/2017 și a tuturor înscrisurilor din care aceasta rezultă, începând cu 01.01.1990 și până la data investirii instanței (la a cărei depunere ar fi trebuit îndatorat OCPI).

Deși, după cum a precizat, instanța a încuviințat, fără excepție, administrarea probei cu înscrisuri, apreciindu-le deci admisibile/utile, pertinente și concludente, de natură a conduce la aflarea adevărului și la pronunțarea unei hotărâri temeinice și legale pe toate cele propuse, aceasta nu au fost în mod concret și complet administrată, ceea ce reprezintă o încălcare a dreptului la apărare, a contradictorialității, o obligațiilor judecătorului stabilite prin art. 22 Cod procedură civilă, a dispozițiilor art. 237 alin. (2) pct. 7 Cod procedură civilă ce obligă și la administrarea probei după încuviințarea acesteia, a art. 260 Cod procedură civilă.

Cât privește proba cu expertiză tehnică judiciară, a arătat că a fost respinsă deoarece nu a fost indicată teza probatorie și nu s-au indicat nici obiectivele. În realitate, tot prin cererea introductivă de instanță, întocmai ca în cazul probei cu înscrisuri (probă încuviințată, dar neadministrată integral decât în beneficiul intimatelor), a propus administrarea probei cu expertiză în specialitatea urbanism având ca obiectiv generic verificarea respectării legislației în vigoare la momentul

aprobării PUZ-ului și ca obiectiv precis individualizat verificarea realității indicatorilor urbanistici (POT și CUT) reglementați prin PUZ.

De asemenea, prin cererea adițională formulată la data de 21.11.2018, a arătat că: „Cererea introductivă de instanță va fi completată și cu proba constând din expertiză în specialitatea urbanism/arhitectură având ca obiectiv generic verificarea legalității celor 2 autorizații de construire și specific verificarea realității indicatorilor urbanistici. Cu privire la obiectivele expertizei, pot fi formulate precizări după depunerea documentației”.

Pe cale de consecință, este dincolo de orice îndoială faptul că a precizat specialitatea expertizei, că a indicat generic, dar și în concret obiectivele, iar acestea tindeau la verificarea criticilor de nelegalitate susținute de recurenta reclamantă sub aspectul lămuriri unor împrejurări de fapt.

Din economia reglementarilor referitoare la probe rezultă că acestea se resping când nu sunt utile sau concludente sau pertinente, iar decăderea se pronunță în condițiile art. 254 alin. (1) Cod procedură civilă. Probele nu se resping pentru pretinsa omisiune a precizării tezei probatorii. Nu că identificarea acestora din oficiu ar fi prezentat vreo dificultate pentru instanță. Iar dacă a pus în dificultate prima instanță prin expertiza propusă, rolul judecătorului, astfel cum este reglementat prin art.22 Cod procedură civilă, obliga la tratarea cu bună-credință a omisiunii reclamantei și solicitarea, în cei 2 ani de zile petrecuți în fața primei instanțe (din care 1 an și 1/2 acordați pentru ca intimatele să ”găsească” cumva documentația ce ar fi trebuit să stea la baza aprobării PUZ-ului), de precizări asupra acestui aspect.

Criticile referitoare la încheierea recurată se încadrează în motivul de casare reglementat de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă.

Cât privește sentința recurată, prima instanță ajunge la concluzia netemeinicii criticilor de nelegalitate expuse cu privire la HCLM A_____ A__ perspectiva unei unice dispoziții legale, cuprinse în Legea nr. 350/2001 - dispozițiile art. 32 .

În baza textului, prima instanță opinează în sensul că "scopul elaborării unui plan urbanistic zonal este tocmai acela de a stabili reglementări derogatorii de la cele deja existente în PUG, motiv pentru care nu se poate reține "încălcarea” diferitelor reglementări ce se regăsesc în cuprinsul acestuia din urmă". Atât și nimic mai mult.

Ca o concluzie prealabilă a criticilor ce vor fi expuse, arată că față de considerentul anterior expus, în opinia primei instanțe PUG-urile și regulamentele aferente există

degeaba, oricine poate deroga oricum de la ele, Legea nr. 350/2001 are un unic articol și acela cu legătură minimă cu reglementarea PUZ-urilor, iar interpretarea normei juridice este o noțiune total necunoscută acesteia.

Revenind la criticile concrete, arată că, în speță, considerentul primei instanțe anterior citat, ignoră existența următoarelor reglementări:

a. activitatea de urbanism are ca scop asigurarea dezvoltării echilibrate, coerente și durabile a teritoriului național cu respectarea interesului general și urmărește să asigure indivizilor și colectivităților dreptul de folosire echitabilă și responsabilitatea pentru o utilizare eficientă a teritoriului, condiții de locuire adecvate, calitatea arhitecturii, protejarea identității arhitecturale, urbanistice și culturale a localităților urbane și rurale, condiții de muncă, de servicii și de transport ce răspund diversității nevoilor și resurselor populației, reducerea consumurilor de energie, asigurarea protecției peisajelor naturale și construite, conservarea biodiversității și crearea de continuități ecologice, securitatea și salubritatea publică, raționalizarea cererii de deplasări (art. 1 alin. 3, 4 și 5 din Legea nr. 350/2001);

b. urbanismului contribuie la dezvoltarea spațială echilibrată, la protecția patrimoniului natural și construit, la îmbunătățirea condițiilor de viață în localitățile urbane și rurale, precum și la asigurarea coeziunii teritoriale la nivel regional, național și european (art. 2 alin. 3 din Legea nr. 350/2001);

c. principalele obiective ale activității de urbanism sunt îmbunătățirea condițiilor de viață prin eliminarea disfuncționalităților, asigurarea accesului la infrastructuri, servicii publice și locuințe convenabile pentru toți locuitorii; crearea condițiilor pentru satisfacerea cerințelor speciale ale copiilor, vârstnicilor și ale persoanelor cu handicap;

d. utilizarea eficientă a terenurilor, în acord cu funcțiunile urbanistice adecvate; extinderea controlată a zonelor construite; protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural construit și natural; asigurarea calității cadrului construit, amenajat și plantat din toate localitățile urbane și rurale; protejarea localităților împotriva dezastrelor naturale;

e. "Documentațiile de urbanism au caracter de reglementare specifică și stabilesc reguli ce se aplică direct asupra localităților și părților din acestea până la nivelul parcelelor cadastrale, constituind elemente de fundamentare obligatorii pentru eliberarea certificatelor de urbanism." (art. 44 alin. 3 din Legea nr. 350/2001);

f. "Planul urbanistic general are atât caracter director și strategic, cât și caracter de reglementare și reprezintă principalul instrument de planificare operațională, constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare(art. 46 alin. 1 din Legea nr. 350/2001);

g. "Planul urbanistic zonal este instrumentul de planificare urbană de reglementare specifică, prin care se coordonează dezvoltarea urbanistică integrată a unor zone din localitate, caracterizate printr-un grad ridicat de complexitate sau printr-o dinamică urbană accentuată. Planul urbanistic zonal asigură corelarea programelor de dezvoltare urbană integrată a zonei cu Plănu urbanistic general (art. 47 alin. 1 din Legea nr. 350/2001);

h. "Caracter director - însușirea unei documentații aprobate de a stabili cadrul general de amenajare a teritoriului și de dezvoltare urbanistică a localităților prin coordonarea acțiunilor specifice. Caracterul director este specific documentațiilor de amenajare a teritoriului. Caracter de reglementare - însușirea unei documentații aprobate de a impune anumiți parametri soluțiilor promovate. Caracterul de reglementare este specific documentațiilor de urbanism". (Anexa 2 la Legea nr. 350/2001);

i. "Planul urbanistic general cuprinde prevederi pe termen mediu și lung cu privire la delimitarea zonelor în care se preconizează operațiuni de regenerare urbană. Aceste zone vor fi delimitate pe limite cadastrale și vor cuprinde zone omogene din punct de vedere funcționat, ce necesită implementarea unor operațiuni integrate, caracterizate de una sau mai multe dintre următoarele situații (art. 17 din NM Legea nr. 350/2001).

j. "Planul urbanistic zonal (P.U.Z.) cuprinde reglementări specifice detaliate pentru zona studiată, conform prevederilor legii, structurate în piese scrise și desenate.". (art. 18 alin.1 din NM de aplicare a Legii nr. 350/2001);

k. "Elaboratorul documentației de amenajare a teritoriului sau de urbanism are obligația de a corela toate concluziile studiilor de fundamentare și de a genera o concepție unitară de amenajare a teritoriului și dezvoltare durabilă și competitivă a unităților administrativ-teritoriale". (art. 20 alin. 6 din NM de aplicare a Legii nr. 350/2001);

l. "Avizele și acordurile cu privire la documentațiile de amenajare a teritoriului și de urbanism se emit în scopul realizării concordanței dintre propunerile de dezvoltare a teritoriului cu politicile de dezvoltare și strategiile sectoriale la nivel

național, regional, județean și local, precum și cu prevederile legale specifice.", (art. 22 din NM de aplicare a Legii nr. 350/2001);

m. "Rolul Regulamentului general de urbanism. (1) Regulamentul general de urbanism reprezintă sistemul unitar de norme tehnice și juridice care stă la baza elaborării planurilor de amenajare a teritoriului, planurilor urbanistice, precum și a regulamentelor locale de urbanism. (2) Regulamentul general de urbanism stabilește, în aplicarea legii, regulile de ocupare a terenurilor și de amplasare a construcțiilor și a amenajărilor aferente acestora. (3) Planurile de amenajare a teritoriului sau, după caz, planurile urbanistice și regulamentele locale de urbanism cuprind norme obligatorii pentru autorizarea executării construcțiilor." (art. 1 din RGU aprobat prin HH nr. 525/1996).

n. "Planul urbanistic zonal are caracter de reglementare specifică detaliată pentru o zonă din localitate și asigură corelarea dezvoltării urbanistice complexe a zonei cu prevederile planului urbanistic general al localității din care face parte. (...). Pe baza analizei critice a situației existente, a prevederilor din PUC, a concluziilor studiilor de fundamentare și a opiniei inițiatorilor, în conținutul PUZ se tratează următoarele categorii generale de probleme". (art. 1.3. din Reglementarea tehnică Ghid privind metodologia de elaborare și conținutul cadru al planului urbanistic zonal);

o. "Elaborarea unui PUZ de calitate impune: (...) corelarea reglementărilor cu prevederile rezultate din planul urbanistic general (...)" (art. 1.5. din Ghid);

p. "În teritoriul intravilan se vor elabora PUZ, în cazurile specificate prin prevederile PUCMC și RLUMC, care vor prelua elementele cu caracter director și reglementator din PUCMC și vor detalia și completa prevederile cu caracter de reglementare ale acestuia". (art. 4 din Prevederile generale cu caracter obligatoriu din RLU aferent PUGM C _____);

q. "Nu se poate modifica prin PUZ caracterul dominant al zonei de reglementare, stabilit prin planșa de zonificare funcțională. În cazul în care prin PUZ se solicită acest lucru, aprobarea PUZ presupune actualizarea PUCMC și aprobarea acestuia în condițiile legii.". (art. 5 din Prevederile generale cu caracter obligatoriu din RLU aferent PUGM C _____);

r. "Condițiile de ocupare și utilizare a terenului stabilite prin RLUMC, pot fi depășite cu maximum 10%, dar nu simultan, cu condiția amenajării unei suprafețe echivalente de domeniu public stabilite de CLMC și conform unei documentații de

urbanism legal aprobate". (art. 9 din Prevederile generale cu caracter obligatoriu din RLU aferent PUGM C _____).

Toate dispozițiile anterior citate, coroborate cu mențiunea expresă tip "conform PUZ cu următoarele CONDIȚIONĂRI" din cadrul RLUMC aferent PUGMC aferente tuturor subzonelor și fiecărei reglementări din cadrul acestora conduc la concluzia potrivit cu care în situația elaborării unui PUZ inițiatorul are obligația de a opta pentru reglementările uneia sau alteia din subzonele reglementate prin PUG și RLU aferent, reglementări pe care le poate modifica strict în limitele permise de RLUMC prin condiționările impune.

Nicio interpretare contrară nu este permisă, ea contravenind nu numai dispozițiilor citate, dispoziții exprese, clare și precise, dar, mai ales, finalității urmărite prin elaborarea documentațiilor de urbanism, aceea a coerenței și caracterului unitar al fondului construit.

Or, dacă fiecare construiește conform dorinței proprii de a realiza maximul de profit din orice parcelă de teren, nu va exista nici coerență și nici caracter unitar.

Nici coerența și nici caracterul unitar nu pot fi atinse decât respectând PUG și derogând de la acesta doar atât cât permite RLU și legislația edictată în materia urbanismului.

În speță, astfel cum am arătat, PUZ-ul a creat 3 subzone ce nu corespund reglementărilor niciunei subzone din RLUMC aferent PUGMC, derogarea de la acesta din urmă realizându-se potrivit dorințelor investitorului și nu în limitele obligatorii prescrise de RLUMC.

Apreciind că derogarea de la PUG se poate realiza conform dorinței inițiatorului, fără niciun fel de limite, prima instanța nu a procedat la analiza criticilor concrete de nelegalitate formulate de subscrisa, drept pentru care hotărârea a fost pronunțată fără a se judeca fondul, omisiune ce impune casarea sentinței recurate.

Cât privește aprecierea primei instanțe potrivit terenul reglementat prin PUZ nu avea destinația de spațiu verde în înțelesul Legii nr. 24/2007, apreciază că așa-zisele expuse în susținere nu au nicio legătură cu critica noastră și soluția instanței.

Astfel, pentru înlăturarea criticii reclamantei de nelegalitate referitoare la schimbarea ilicită a destinației spațiilor verzi, prima instanță reține că:

- a. terenul care a inițiat PUZ-ul este proprietatea ---- SRL și nu se poate reține că are destinația de spațiu verde în sensul Legii nr. 24/2007;
- b. că imobilul constă din teren și construcții;
- c. că potrivit PUGMC și regulamentului aferent teritoriul studiat dăce parte din ZRL4 și ZRE1;
- d. contrar susținerilor reclamantei, pentru fiecare dintre cele 3 subzone sunt prevăzute spații verzi de: 48,85% pentru ZR1, 25,70 pentru ZR2 și 33,82% pentru ZR3, procentele fiind calculate conform HCJ nr. 152/2013;
- e. că din avizul nr. 6344/18.01.2018 reiese preocuparea arhitectului șef al municipiului pentru "protejarea" mediului înconjurător.

Punctual, cât privește destinația de spații verzi a terenurilor afectate de detalii de sistematizare ca efect al adoptării PUZ-ului atacat:

- a. prima instanță susține că reclamanta este în eroare atunci când afirmă că terenul reglementat prin PUZ sau mare parte din acesta are destinația de spațiu verde, sens în care arată că acesta se află în proprietate privată;
- b. deși nu afirmă expres acest lucru, menționarea proprietății private asupra terenului pare a avea, în opinia primei instanțe, o importanță (neafirmată nici această) cât privește o asemenea calificare;
- c. este absolut nerelevantă împrejurarea că terenul cu privire la care a susținut că are destinația de spații verzi se află în proprietate privată;
- d. a cunoscut despre faptul că terenul se află în proprietate privată de la chiar momentul investirii instanței, a precizat expres acest lucru și nu a fi avut cum să-l ignore câtă vreme rezulta expres din minimul de documentația deținut de reclamantă, documentație care a stat la baza aprobării PUZ;
- e. cererea introductivă de instanță cuprinde ample considerente cu privire la ilicitul schimbării destinației de spațiu verde, chiar și atunci când terenul cu acesta se află în proprietate privată;
- f. în susținerea opiniei reclamante a arătat că destinația spațiilor verzi, astfel cum acestea sunt definite de Legea nr. 24/2007, nu poate fi schimbată, chiar dacă acestea au ajuns în proprietate privată și independent de întocmirea sau nu a

registrului local al spațiilor verzi, de modalitatea în care acestea sunt înregistrate în evidențele cadastrale, sens în care a făcut trimitere la art.18 alin.3 și 5 din Legea nr. 24/2007 coroborat cu art. III din Legea 313/2009, la art. 3 și 4 din Legea nr. 24/2007; la art.18 alin. (6) din Legea nr. 24/2007, art. 18 alin. 7 din Legea nr. 24/2007); art.5, art.8 alin. (2) (cu precizarea potrivit cu care administrarea spațiilor verzi înseamnă, conform art. 7: conservare, menținere și extindere) și art. 19 alin. (2)”, la dispoziții cuprinse în OUG nr. 195/2005 (art. 71, art. 72, și art. 90 și 96 și la art. 1 alin. (2) lit. b) din HG nr. 127/1994, dispoziții potrivit cu care destinația terenurilor amenajate ca spații verzi, indiferent de proprietar, nu poate fi modificată în absența acordului autorităților de mediu competente, acord care, în speță, lipsește cu desăvârșire. Chiar dacă s-ar admite că schimbarea destinației din spații verzi în oricare alta putea opera, acest demers presupunea un PUZ cu exact acest obiect, precis exprimat, fapt neverificat în speță;

g. nu în ultimul rând, a arătat că prin aprobarea PUZ au fost încălcate și dispozițiile art. 23 din RLUMC (în vigoare din anul 1999);

h. destinația de spațiu verde a unei suprafețe de teren se stabilește exclusiv în raport de dispozițiile Legii nr. 24/2007, sens în care arată că deși prima instanță constată existența pe teren a unei construcții aparținând Ministerului învățământului, aceasta ignoră cu desăvârșire consecințele legale. La fel cum a ignorat inclusiv faptul că pe același teren s-a aflat o grădiniță, demolată anterior demarării lucrărilor;

i. or, pe de o parte, Legea nr. 24/2007 califică drept spații verzi pe cele aferente dotărilor publice: creșe, grădinițe, școli, unități sanitare sau de protecție socială, instituții, edificii de cult, cimitire, iar, pe de altă parte, toată legislația în vigoare și, în special normativul aferent proiectării instituțiilor de învățământ reglementează spații verzi de 73% din suprafața terenului în cazul unor asemenea instituții;

j. acordarea dreptului de servitute pentru clădirea cu o asemenea destinație rămasă pe teren este absolut lipsită de relevanță în condițiile în care aceasta nu mai respectă normativele în vigoare pentru funcționarea licită.

În considerarea argumentelor expuse la punctul anterior, apreciază la fel de lipsită de relevanță constatarea instanței potrivit cu care pe teren se află construcții.

Orice construcție trebuie să beneficieze de spații verzi. Acestea au fost dispozițiile legale din totdeauna (încă din anul 1973 era reglementat un minim de 26 mp spațiu verde pe cap locuitor - Ordin 157/1973 pentru aprobarea instrucțiunilor tehnice de proiectare a spațiilor verzi pentru localitățile urbane Indicativ P.41-73).

Dacă însă se autorizează construcții cu spații verzi și, ulterior, edificarea altor construcții pe spațiile verzi ale acestora, astfel cum se întâmplă pe baze regulate în prezent, nu se obține niciun folos.

Suplimentar, destinația de spațiu verde a terenului ar fi trebuit să rezulte din demersurile la OCPI, solicitate de reclamantă, încuviințate de instanță, dar neadministrare.

Lipsită de relevanță în calificarea ca spații verzi a tot sau parte din terenul reglementat prin PUZ este și constatarea primei instanțe potrivit cu care potrivit PUGMC și regulamentului aferent teritoriul studiat dăce parte din ZRL4 și ZRE1. Toate zonele și subzonele reglementate prin PUG/RLU sunt prevăzute cu spații verzi dar, obligația amenajării de spații verzi în intravilan este reglementată din vremuri imemorabile. Deci, funcție de data edificării celor 2 construcții, de legislația în vigoare la respectivul moment, acestea beneficiau de spații verzi care trebuia calificate și tratate ca atare. Consecința imediată, este aceea că respectivele construcții nu mai beneficiază de spațiile verzi reglementate prin lege.

De altfel, destinația de spațiu verde rezultă din orice planșă foto, dar și din împrejurarea - publică prin meritul presei, anterior demarării lucrărilor de construire, din respectiva locație au fost tăiați 50 de arbori. În general (totdeauna), arborii se plantează pe spații verzi.

Asupra considerentului primei instanțe potrivit cu care, contrar susținerilor reclamantei, pentru fiecare dintre cele 3 subzone sunt prevăzute spații verzi de: 48,85% pentru ZR1, 25,70% pentru ZR2 și 33,82% pentru ZR3, procentele fiind calculate conform HCJ nr. 152/2013:

a. prin PUZ au fost create 3 subzone care, astfel cum a precizat prin cererea introductivă de instanță nu se încadrează în reglementările PUGUC/RLUMC, nu corespunde reglementărilor niciunei subzone reglementate prin PUGMC/RLUMC, derogând de la acestea peste limitele permise;

b. astfel au fost create:

i. ZR1 destinat locuințelor colective cu un regim de înălțime de P+4E, care ar putea fi încadrat, din această perspectivă în ZRL4 reglementat prin RLUMC;

ii. ZR2 cu aceeași destinație de locuințe colective, dar cu un regim de înălțime de P+10E/36,30m, care, din această perspectivă ar putea fi încadrat în ZRL5, reglementat prin PUGMC și

iii. ZR3 destinat funcțiunilor comerciale, o zonă cu servicii de interes general, nereglementată ca atare prin PUGMC.

Cât privește spațiile verzi asigurate prin PUZ, conform RLU aferent PUZ, acestea sunt cele indicate de instanță. D___ că:

i. Pentru ZR1, echivalentul ZRL4 din RLUMC, acesta din urmă reglementează: "ARTICOLUL 13 - SPAȚII LIBERE ȘI SPAȚII PLANTATE - conform PUZ și regulament aferent aprobate, cu următoarele CONDIȚIONĂRI: - terenul liber rămas în afara circulațiilor, parcajelor și circulațiilor va fi plantat cu un arbore la fiecare 100 mp. - terenul amenajat ca spații de joc, de odihnă și grădini de fațada decorative va reprezenta cel puțin 50% din suprafața totală a terenului; - se recomandă ca pentru îmbunătățirea microclimatului și B_____ B_____ construcției să se evite impermeabilizarea terenului peste minimum necesar pentru alei și accese; - în orice operațiune efectuată pe un teren mai mare de 5000 mp se va prevedea ca din aceste spații minim 10% să fie destinate folosinței în comun". Ceea ce înseamnă că, conform puz CU URMĂTOARELE CONDIȚIONĂRI, un arbore la fiecare 100 mp (nu există o asemenea prevedere în PUZ atacat), spații verzi de 50% (deci lipsește "nițel" din spațiile verzi de 48,85%), 10% folosință comună pentru că terenul are 6000 mp - n-a identificat așa ceva;

ii. Pentru ZR2 echivalentul ZRL5 din RLUMC: "ARTICOLUL 13 - SPAȚII LIBERE ȘI SPAȚII PLANTATE - conform PUZ și regulament aferent aprobate, cu CONDIȚIONĂRI: - terenul liber rămas în afara circulațiilor, parcajelor și circulațiilor va fi plantat cu un arbore la fiecare 100 mp; - terenul amenajat ca spații de joc, de odihnă și grădini de fațadă decorative va reprezenta cel puțin 50% din suprafața totală a terenului; - în orice operațiune efectuată pe un teren mai mare de 5000 mp. se va prevedea ca din aceste spații minim 10% să fie destinate folosinței în comun". Deci, conform puz CU URMĂTOARELE CONDIȚIONĂRI, un arbore la fiecare 100 mp (nu există o asemenea prevedere în PUZ atacat), spații verzi de 50% (deci lipsește mult din spațiile verzi de 25,70% asigurate prin PUZ atacat), 10% folosință comună pentru că terenul are 6000 mp - n-a identificat așa ceva;

iii. În sfârșit, cât privește ZR3, căruia nu a reușit să-i identifice cu niciun chip un echivalent în cadrul PUGMC/RLUMC, spațiile verzi trebuia să se conformeze reglementărilor HCJ C_____ 152/2013 cu privire la spațiile verzi aferente construcțiilor comerciale, adică, din nou 50%, față de cei 33,82% asigurați.

Aceeași este situația în cazul tuturor celor 3 subzone create prin PUZ. Niciuna dintre ele nu corespunde unei subzone reglementate prin RLUMC modificată printr-un PUZ care să țină seama de toate limitările, condiționările impuse de RLUMC în cazul fiecărei subzone. PUZ-ul a derogat de la toate reglementările cu mult peste limitele impuse de RLUMC: cât privește utilizările admise și cele admise cu condiționări, amplasarea clădirilor față de aliniament și față de limitele laterale și posterioare, înălțimea maximă și mai ales indicatorii urbanistici.

Evident că nu poate fi primită nici opinia implicit exprimată de instanță, aceea potrivit cu care spațiile verzi ar trebui asigurate cu respectarea HCJ C _____ nr. 152/2013, atâta vreme cât la nivelul municipiului există un PUG și regulamentul aferent care reglementează suprafețe mai mari de spații verzi în situațiile a 2 dintre subzone. HCJ C _____ se aplică în localitățile în care nu există PUG-uri sau în acele situații în care PUG-urile existente reglementează suprafețe inferioare de spații verzi. HCJ-urile nu modifică HCL-urile de aprobare (în condiții precis determinate) a PUG-urilor. Subliniază și faptul că RLUMC nu permite asigurarea spațiilor verzi pe suprafața fațadelor și a teraselor/acoperișului.

HCJ C _____ nr.152/2013 trebuia respectat și acest lucru nu s-a întâmplat din cu totul și cu totul altă perspectivă.

Aprecierea instanței de fond cu privire la "preocuparea față de protejarea mediului înconjurător a arhitectului șef, preocupare ce ar rezulta din cuprinsul avizului nr. 6344/18.01.2017 în care sunt menționate utilizările interzise, reprezintă o nouă dovadă a superficialității cu care cauza a fost analizată. Utilizările interzise enumerate în aviz sunt de fapt utilizările interzise conform RLUMC în cam în toate subzonele destinate locuirii reglementate prin acesta.

Asupra considerentului referitor parcurgerea etapei informării și consultării publicului, consideră relevante următoarele:

a. prima instanță reține că dezbaterile publice a avut loc în data de 10.10.2014, la aceeași dată fiind încheiat un proces-verbal cu acest obiect;

b. aceeași instanță reține (în legătură cu alte critici ale noastre) faptul că a fost emis avizul de oportunitate 09.04.2014 (și că aceasta este titulatura corectă, nu cea de aviz de inițiere susținută de noi prin criticile formulate), precum și 2 certificate de urbanism, unul din 10.09.2014 și al 2-lea din 26.01.2017;

c. altfel spus, în opinia primei instanțe, există 2 certificate de urbanism, unul din 2014 și unul din 2017, un aviz de oportunitate din anul 2014 și o dezbatere publică din 2014;

d. în realitate, lucrurile stau puțin altfel, pentru că în plus de cele enumerate de instanța de fond mai sunt:

i. un aviz al arhitectului șef din 18.01.2017 emis (conform mențiunilor expres din cuprinsul acestuia) în baza CU din anul 2014 și valabil exact pe perioada de valabilitate a CU din 2014. Care CU din 2014 era deja "expirat" la data emiterii avizului arhitectului șef din anul 2017, ceea ce înseamnă că avizul nu a fost nicio clipă în vigoare și nu putea sta la baza aprobării documentației de urbanism;

ii. multiple completări aduse PUZ-ului după data dezbaterii publice, ceea ce se traduce în aceea că "una s-a dezbătut public și alta s-a aprobat". Existența completărilor este menționată în referatul Serviciului Urbanism din data de 18.01.2017;

iii. dar nu numai completările/precizările/modificările aduse PUZ inițial impuneau o nouă informare și consultare a publicului, ci și faptul că la baza PUZ aprobat stă un alt aviz al arhitectului șef și un alt CU decât cele în baza cărora procedura a fost urmată în anul 2017;

iv. în sfârșit, ca replică la admonestarea instanței de fond potrivit cu care trebuia să se refere la avizul de oportunitate și nu la cel de inițiere, arată că s-a referit la avizul de inițiere tocmai în raport de data aprobării PUZ-ului (și nu la titulatura utilizată cu 3 ani anterior). În anul 2017, arhitectul șef emitea avize de inițiere și nu de oportunitate.

Asupra considerentului primei instanțe referitoare la lipsa de suport a criticii reclamantei potrivit cu care toate avizele/acordurile/aprobările/autorizațiile erau ieșite din perioada de valabilitate la data aprobării documentației de urbanism: susținerea reclamantei, cât se poate de corectă, este combătută de prima instanță cu argumentul potrivit cu care în cuprinsul certificatului de urbanism emis în anul 2017 se face mențiune expresă relativ la faptul că "cererea de aprobare a documentației de urbanism va fi însoțită de avizele de acordurile solicitate prin certificatul inițial.". Constatarea instanței de fond este corectă. Prin CU emis în 2017 se solicită aceleași avize și acorduri cu cele impuse prin CU emis în 2014. Aceleași cu cele solicitate, nu cu cele obținute în baza cu emis în 2014. Faptul că CU din anul 2017 nu a mai enumerat avizele și acordurile necesare, făcând trimitere la CU anterior, deși nelegal în opinia noastră, nu înseamnă că avizele

obținute în baza CU din 2014, expirate cel mai târziu odată cu CU din 2014 și mult anterior emiterii CU din 2017 au fost repuse în termenul de valabilitate. Primarul, emitent al CU, nu poate repune în termenul de valabilitate avize emise de alte entități.

Cât privește considerentul primei instanțe potrivit cu care din actele și lucrările dosarului nu pot fi identificate premisele excesului de putere cât privește modificarea destinației ZRE: este real, din actele și lucrările dosarului nu putea rezulta premise ale excesului de putere pentru că "am omis" să depună la dosarul cauzei RLUMC, regulament potrivit cu care "ARTICOLUL3- UTILIZĂRI INTERZISE ZRE 1+ ZRE 2 + ZRE 3 - se interzice utilizarea parțială a terenului și clădirilor echipamentelor publice în alte scopuri decât cele specifice funcțiunii respective cu excepția școlilor care sunt sedii de circumscripții electorale.", text care nu poate fi interpretat altfel decât drept o interdicție de modificarea a zonificării funcționale a acestor subzone. Și este normal să fie așa atâta vreme cât ZRE este "Zona echipamentelor publice dispersate la nivel de cartier și complex rezidențial", adică zona creșelor, grădinițelor, școlilor primare și gimnaziale, liceelor, dispensarelor urbane și dispensarelor policlinice, bibliotecilor etc, iar RLUMC reglementează asemenea zone în cadrul fiecărui UTR.

Și este normal ca zonele să existe, să fie menținute cel puțin în toate zonele ce includ locuințe. Avem nevoie de creșe, grădinițe, dispensare în fiecare subzonă și nu avem nicio șansă să fie create altele câtă vreme pe fiecare ordine de zi a ședințelor CL se află vânzarea de terenurilor din domeniul privat al municipiului către persoane private. Legalitatea schimbării destinației impunea și analiza oportunității măsurii schimbării destinației, analiză pe care prima instanță a refuzat să o facă (ia fel cum a refuzat să analizeze cum se cuvine oricare dintre critici). Este oportun oare să dispară zonele afectate echipamentelor publice pentru a face loc locuințelor colective și spațiilor comerciale. Unde rezidă interesul general în schimbarea funcțiunii unei asemenea zone.

Nu în ultimul rând, constată că prima instanță a analizat criticile recurente reclamate "prin sondaj" Și aleatoriu. Astfel, nu au fost analizate următoarele critici care ar fi putut reprezenta argumente "consistente" de anulare a actul administrativ atacat (PUZ-ului):

a. criticile ce vizează încălcarea dispozițiilor art. 47 raportat la art. 32 din Legea nr. 350/2001 (pct. 8 din cererea introductivă de instanță);

b. cele ce vizează încălcarea dispozițiilor 56 alin. (7) din Legea nr. 350/2001 (pct. 9 din cererea introductivă de instanță);

c. cele ce vizează încălcarea art. 20 alin. (2) din NM de aplicare a Legii nr. 350/2001;

d. cele dezvoltate la pct. 13 din cererea introductivă de instanță și care vizează încălcarea art. 5 din Prevederile generale cu caracter obligatoriu cuprinse în RLUMC;

e. criticile referitoare la depășirea ilicită a POT și CUT;

f. cea mai mare parte a criticilor dezvoltate prin precizările formulate la data de/pentru termenul de judecată din 23.01.2020.

În sfârșit, apreciază relevant faptul că - raportându-se la documentația aferentă HCLM contestat-că cea depusă de H_____ H_____ AL G_____ G_____ și care a stat la baza aprobării PUZ, este infinit mai redusă ca dimensiuni decât cea depusă de ---- SRL. Mai precis, una este documentația depusă de emitent/H_____ H_____ AL G_____ G_____, adică documentația avută în vedere de acesta/consilierii locali la data aprobării actului și alta este cea depusă de inițiator. Cea din urmă este infinit mai "stufoasă", cuprinzând toate înscrisurile de care s-a plâns că lipsesc. Crede că este în asentimentul instanței când afirmă că nu interesează decât documentația depusă de CL, fără completările aduse de inițiator, pentru că doar documentația depusă de CL a fost avută în vedere la data adoptării și în vederea adoptării HCLM a cărei anulare se solicită.

Critică inclusiv faptul că deși acțiunea a fost respinsă integral, nu există considerente de susținere a soluției decât în ceea ce privește respingerea capătului de cerere având ca obiect anularea HCLM.

În opinia recurenteii reclamante, este dincolo de orice îndoială că prima instanța a judecat orice, doar fondul cauzei nu.

La data de 09.07.2020 intimatelor pârâte ---- SRL și ---- SRL au formulat recurs **incident**, întemeiat pe disp.art.488 alin.1 pct.8 Cod pr.civilă, învederând:

I. Instanța de fond în mod greșit a respins excepția lipsei calității procesuale active, fără a examina legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de

legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului și prin urmare calitatea de persoană vătămată într-un drept sau interes legitim privat.

Potrivit art.1 al.1 și 2 din Legea nr. 554/2004, poate fi subiect de sesizare a instanței orice persoană fizică sau juridică care îndeplinește condiția de a se considera vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ, tipic sau asimilat, adresat ei sau altui subiect de drept.

Definiția persoanei vătămate se regăsește în art.2 din același act normativ, text potrivit căruia are această calitate orice persoană titulară a unui drept sau a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ.

Prevederile art.1 al.1 și 2 din Legea nr.554/2004 consacră o categorie a contenciosului subiectiv, în sensul că un act administrativ poate fi anulat numai dacă a produs reclamantului o vătămare într-un drept sau interes legitim privat.

D_____ vătămat este definit în art. 2 al. 1 lit. „o” din Legea nr. 554/2004 ca fiind „orice drept prevăzut de Constituție, de lege sau de alt act normativ, al cărui se aduce o atingere printr-un act administrativ”.

Interesul legitim poate fi atât personal cât și public fundamentul constituțional al interesului public.

Interesul legitim public reprezintă „interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice” (art. 2 al. 1 lit. „p” din Legea nr. 554/2004).

Interesul legitim privat constă în „posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat” (art. 2 al. 1 lit. „r” din Legea nr. 554/2004).

Corelativ, apărarea unui interes legitim public presupune un contencios obiectiv, în timp ce apărarea unui interes legitim privat presupune un contencios subiectiv.

Art.2 al.1 lit. „a” din Legea nr. 554/2004 recunoaște expres numai organismele sociale, definite la lit. „s” al aceluiași articol, calitatea de a invoca vătămarea drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate.

Astfel, organismele sociale interesate sunt structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și alte asemenea care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative. Organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate sunt asimilate persoanei vătămate.

Art.8 al.1 indice 1 din Legea nr.554/2004 nuanțează reglementarea art.1 al.1 referitoare la interes, în sensul că persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula cereri de cerere prin care invocă apărarea unui interes legitim public numai în subsidiar, în măsura în care vătămarea interesului legitim public decurge logic din încălcarea dreptului subiectiv sau a interesului legitim privat.

Rațiunea textului a fost aceea de a limita acțiunile „populiste” sau „electorale” a unor asociații care sub aparența interesului legitim public se adresau instanțelor de contencios administrativ exercitându-și cu rea credință drepturile procesuale.

Prin decizia nr 8/2.03.2020 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosar nr. _____, s-a admis recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel B____. În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin.1 lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (1 indice 1) și (1 indice 2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, stabilind că: în vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului.

Instanța reține că „în situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către organismele sociale interesate, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui contencios subiectiv, în care invocarea interesului legitim public este subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele organismului social - asociație, potrivit statutului acestuia.

Verificarea existenței acestei legături urmează să se facă de instanțe de la caz la caz, prin raportare la elementele raportului juridic dedus judecății, nefiind suficientă menționarea în statut a activității de „apărare a interesului public”, ca scop principal al respectivului organism social interesat”.

În speța recurentă-reclamantă a depus înscrieri din care rezulta că a fost înființată în anul 2017 și și-a modificat „scopul” și „obiectivele” prin hotărârea adunării generale a membrilor fondatori nr. 2/27.08.2018.

În justificarea interesului legitim de acțiune a invocat dispozițiile art. 20 al. 6 din OUG nr. 195/2005, arătând că scopul și obiectivele asociației sunt subsumate protecției mediului, iar una din criticile expres formulate vizează schimbarea destinației spațiilor verzi.

Mai arată că dispariția spațiilor verzi este de natură a afecta calitatea mediului înconjurător, urbanismul și amenajarea teritoriului fiind într-o legătură directă cu calitatea factorilor de mediu.

Introducerea în anul 2018, ulterior adoptării HCLM nr. 19/2017 în actele constitutive a unor „obiective” de interes public („B _____ B _____”) nu conferă Asociației legitimitate pentru formularea unor acțiuni judiciare, câtă vreme nu a făcut dovada vătămării efective și directe într-un drept sau interes legitim privat.

În speța, spațiul verde despre care reclamanta susține că ar fi fost transformat în teren constructibil nu a fost niciodată reglementat ca fiind spațiu verde printr-o documentație de urbanism și nici nu a fost înregistrat astfel în evidențele cadastrale. Potrivit PUG, în zonele de reglementare ZRE 1 și ZLR 4 (zonele vizate de PUZ), spațiile verzi nu erau reprezentate detaliat, ca și zone funcționale distincte. Același Regulament aferent PUZ conține prevederi clare referitoare la asigurarea procentului de spații verzi aprobate prin Hotărârea Consiliului Județean Constanța nr. 152/2013 (denumită în continuare „HCJC nr. 152/2013”), după momentul emiterii autorizațiilor de construire pentru fiecare obiectiv în parte.

Astfel, PUZ prevede în mod expres cerințele privind spațiile verzi care trebuie respectate la emiterea autorizației, iar acestea sunt:

- în cadrul ZR1 - spațiile verzi vor ocupa 48,85 %;
- în cadrul ZR 2 - spațiile verzi vor ocupa 25,70%;

- in cadrul ZR 3 - spatiile verzi vor ocupa 33,82%.

In Certificatul de urbanism nr.2714/10.09.2014 emis in temeiul reglementarilor documentației de urbanism, faza PUG, aprobat prin HCL 81/2013, la capitolul 2 “Regimul economic” se face următoarea precizare: ”Destinația terenului stabilita prin planurile de urbanism si amenajare a teritoriului aprobate:

ZRE - zona echipamentelor publice dispersate la nivel de cartier si complex rezidențial;

ZRL 4 - zona locuințelor colective medii (P+3, 4) sau medii si înalte (P+3E, P+10E) situate in ansambluri rezidențiale.”

In Certificatul de urbanism si Avizul de oportunitate sunt precizate informații din PUG - care fac referire la modul de construire (POT, CUT, retrageri, regim de inaltime) pe terenul in cauza.

Conform documentației cadastrale destinația terenului proprietate _____ de curți-construcții si nu de spațiu verde.

Faptul ca acest teren nu a avut niciodată aceasta destinație rezulta si din extrasul de carte funciara.

S-au mai formulat critici cu privire la faptul ca „documentația aferenta AC nu respecta dispozițiile HCLM nr. 152/2013”.

Or, detaliile a căror pretinsa lipsa este invocata de recurenta- reclamanta (descrierea spatiilor verzi, a modului de amenajare a acestora, a tipurilor de plante, a instalațiilor ce urmeaza a fi utilizate pentru întreținere, etc.) nu trebuie inserate cu caracter obligatoriu, in documentația tehnica întocmită in vederea eliberării autorizației de construire (cea avand conținutul-cadru reglementat de anexa nr. 1 a Legii nr. 50/1991).

Potrivit dispozițiilor legale in materie, documentația tehnica pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții, având conținutul cadru reglementat in cuprinsul anexei nr. 1 la Legea nr 50/1991 (incluzând memoriul cuprinzând date generale, devizul general al lucrărilor si planul de situație privind obiectivele investiției) se dezvolta in proiectul tehnic, după emiterea autorizației de construire.

Astfel, spus, anexa nr.1 a Legii nr. 50/1991 reglementează conținutul (minimal) al documentației tehnice care trebuie sa stea la baza eliberării unei autorizații de

construire, urmând ca, ulterior eliberării acesteia, aceasta documentația tehnică să fie dezvoltată în cuprinsul proiectului tehnic.

Astfel, potrivit art.7 al.12 din Legea nr. 50/1991: „Autorizațiile de construire/desființare se emit numai pe baza unei documentații complete, în conformitate cu conținutul-cadru prevăzut în anexa nr. 1, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (16)”.

Potrivit anexei nr. 1 a Legii nr. 50/1991: „Documentația tehnică - D.T. pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții se elaborează de proiectanți autorizați, persoane fizice sau juridice, în condițiile prevederilor art. 9 din prezenta lege și, după vizarea spre neschimbare, se dezvoltă în proiectul tehnic întocmit conform prevederilor legale în vigoare, în concordanță cu cerințele certificatului de urbanism, cu conținutul avizelor, acordurilor, punctului de vedere al autorității B _____ B _____ B _____ competente, precum și, după caz, al actului administrativ al acesteia, cerute prin certificatul de urbanism”.

Potrivit pct. A.I.2.2.I., pct. A.I.2.2.4, pct. A.II.1.1.2. din anexa nr. 1 a Legii nr. 50/1991, fac parte din documentația pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții memoriul cuprinzând date generale (care trebuie să cuprindă descrierea lucrărilor care fac obiectul documentației tehnice-D.T. pentru autorizarea lucrărilor de construcții, făcându-se referiri la amplasamentul, topografa acestuia, trasarea lucrărilor, clima și fenomenele naturale specifice geologia și seismicitatea, categoria de importanță a obiectivului), devizul general al lucrărilor și planul de situație privind amplasarea obiectivelor investiție (care trebuie să cuprindă, _____”).

Potrivit anexei nr. 2 a Legii nr. 50/1991 „Documentația tehnică simplificată care prezintă elementele tehnice esențiale necesare emiterii autorizației de construire/desființare și prin care se stabilesc principalele coordonate privind încadrarea în indicii urbanistici aprobați, amplasarea construcțiilor și relațiile acestora cu vecinătățile, schemele și fluxurile funcționale, compoziția spațială, structura de rezistență, expresia de arhitectură, dotarea și echiparea construcțiilor - inclusiv soluțiile de asigurare, branșare și racordare a acestora la infrastructura edilitară, după caz”.

După emiterea autorizației de construire, documentația tehnică-D.T. se dezvoltă în proiectul tehnic-P.Th. și constituie parte integrantă a acestuia, respectiv a detaliilor de execuție fiind interzisă modificarea prevederilor documentației tehnice- D.T. sub sancțiunea nulității autorizației de construire.

Conținutul cadru al documentației tehnice-D.T. este prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta lege”.

De asemenea, potrivit art. 28 al. 1 din Normele de aplicare a Legii nr. 50/1991: „Documentația tehnică - D.T. (D.T.A.C. sau D.T.A.D., după caz, inclusiv D.T.O.E aferentă), care este parte componentă a documentației pentru autorizarea executării lucrărilor de construcții prevăzută la art. 7 alin. (1) din Lege, se întocmește potrivit conținutului-cadru prevăzut în anexa nr. 1 la Lege, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (12) din Lege”.

Potrivit art. 29 al. 1-3 din Normele de aplicare a Legii nr. 50/1991:

„(1) Potrivit prevederilor art. 9 alin. (1) din Lege, documentațiile tehnice - D.T. și proiectele tehnice - P.Th., care dezvoltă documentațiile tehnice - D.T., se elaborează de colective tehnice de specialitate. Dreptul de promovare a documentațiilor, în vederea avizării/autorizării se poate face numai sub semnătura unor cadre tehnice cu pregătire superioară care au absolvit - cu diplomă recunoscută de statul român - instituții de învățământ superior de specialitate în domeniul arhitecturii, construcțiilor și instalațiilor pentru construcții, care au drept de semnătură potrivit nivelelor de competență. Semnarea documentațiilor angajează răspunderea acestora în condițiile legii, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) din Lege.”

(2) Este interzisă semnarea proiectelor tehnice - P.Th. pentru executarea lucrărilor, precum și a documentațiilor tehnice - D.T. de către persoane care nu îndeplinesc cerințele legale prevăzute la alin. (1), respectiv care nu au absolvit instituții de învățământ superior de specialitate în domeniul arhitecturii și construcțiilor/instalațiilor pentru construcții, ori care nu au drept de semnătură în condițiile legii, sub sancțiunea legii penale, în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) lit. c) din Lege.

(3) Potrivit prevederilor legale în vigoare privind calitatea în construcții, documentațiile tehnice - D.T., precum și proiectele tehnice - P.Th. care dezvoltă documentațiile tehnice-D.T., în condițiile legii, se verifică pentru cerințele de calitate de către specialiști verificali de proiecte atestați. Solicitantul autorizației de construire/desființare are obligația de a face dovada efectuării verificării documentației tehnice - D.T. prezentate pentru autorizare”.

Reținând că în speță nu s-a făcut dovada unei legături directe

_____ controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului, consideră că în mod greșit prima

instanță a respins excepția lipsei calității procesuale active a reclamantei Asociația Constanta Altfel.

II. Cea de-a doua critica de nelegalitate, încadrată în temeiul de casare prevăzut de art. 488 al. 1 pct. 8 NCPC are în vedere neexaminarea de către instanță ca apărare de fond a tuturor motivelor invocate în susținerea excepției lipsei calității procesuale active, respectiv inexistența în speța a unei legături directe dintre actele administrative supuse controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului și prin urmare, calitatea acesteia de persoană vătămată într-un drept sau interes legitim privat, în semnificația art. 1 al. 1 și 2 în Legea nr. 554/2004, art. 2 al. 1 din Legea nr. 554/2004 și art. 8 din Legea nr. 554/2004.

Solicită admiterea recursului incident, casarea hotărârii atacate, admiterea excepției lipsei calității procesuale active și respingerea acțiunii ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuala activă.

Prin **întâmpinările** formulate intimatul pârât H _____ H _____ AL G _____ G _____ și recurențele pârâte ---- SRL și ----- SRL solicită respingerea recursului reclamantei ca nefondat și menținerea hotărârii instanței de fond ca legală și temeinică.

Prin **întâmpinarea** formulată la data de 28.07.2020 recurenta reclamantă **ASOCIAȚIA CONSTANTA ALTFEL** solicită respingerea recursului incident formulat de pârâtele SOLID HOUSE SRL și SOCIETATEA EURO HOUSE CONSTRUCT SRL.

Curtea deliberând asupra recursurilor de față, constată:

În cauza de față împotriva sentinței civile 359 din 20.03.2020 au formulate atât recurs principal de către recurenta F _____ F _____ F _____ (care prin cererea de recurs a atacat și încheierea de la termenul din 5.03.2020), cât și un recurs incident de către intimatele recurente Solid House SRL și Euro House Construct SRL. D__ fiind că recursul incident vizează modul de soluționare de către prima instanță a excepției lipsei calității procesuale active a reclamantei F _____ F _____ F _____, fiind în discuție o excepție de fond, absolută și peremptorie, care prin efectele sale în cazul admiterii, și implicit a recursului incident, ar face inutilă cercetarea în fond a cauzei și verificarea legalității considerentelor care au stat la baza respingerii acțiunii pe fond, instanța de recurs va proceda în primul rând la analizarea recursului incident.

Intimatele recurente și-au întemeiat recursul incident pe disp. art.488 pct.8 cod proc civ, conform cu care hotărârrea poate fi casată dacă a fost pronunțată cu aplicarea sau interpretarea greșită a dispozițiilor de drept material.

Dispozițiile de drept material avute în vedere de prima instanță sunt cele ale art.2 și art. 8 alin 1¹ din legea 554/2004.

Legea 554/2004 definește în cuprinsul art.2 alin.1 noțiunile de interes legitim privat, interes legitim public și organisme sociale interesate astfel: lit p) „interes legitim privat - posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurat; r) interes legitim public - interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice; s) organisme sociale interesate - structuri neguvernamentale, sindicate, asociații, fundații și altele asemenea, care au ca obiect de activitate protecția drepturilor diferitelor categorii de cetățeni sau, după caz, buna funcționare a serviciilor publice administrative;”.

Conform art.1 alin.1 din Legea 554/2004 „Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public”, iar conform art. 2 alin. 1 lit. a din aceeași lege, noțiunea de persoană vătămată este definită ca „orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate;”.

Prin Decizia pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii nr 8/2020 Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. a), r) și s) și art. 8 alin. (11) și (12) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare...:

În vederea exercitării controlului de legalitate asupra actelor administrative la cererea asociațiilor, în calitate de organisme sociale interesate, invocarea interesului legitim public trebuie să fie subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului”.

În considerentele deciziei sus menționate, publicată în Monitorul Oficial la data de 2.07.2020 s-a arătat că:

„...organismul respectiv poate acționa, pe de o parte, în legătură cu un interes legitim public, iar, pe de altă parte, în legătură cu un drept sau interes legitim privat al unei persoane fizice private.

Legea nr. 554/2004 definește, la lit. p) din cuprinsul art. 2 alin. (1), interesul legitim privat ca fiind posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept subiectiv viitor și previzibil, prefigurată, iar la lit. r) din cuprinsul aceluiași text legal interesul legitim public, ca fiind interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice.

(...)

Contenciosul subiectiv presupune vătămarea unui drept subiectiv sau a unui interes legitim privat, astfel că instanța de contencios administrativ trebuie să verifice dacă prin actul administrativ, tipic sau asimilat, care face obiectul acțiunii s-a adus atingere unei situații juridice subiective. Instanța de contencios administrativ poate să anuleze, în tot sau în parte, actul administrativ nelegal, să oblige autoritatea publică să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris ori să efectueze o anumită operațiune administrativă. Totodată, în cazul în care reclamantul a solicitat acest lucru, instanța de contencios administrativ va hotărî și asupra despăgubirilor pentru daunele materiale și morale cauzate.

Contenciosul obiectiv are ca principal scop asigurarea legalității și promovarea intereselor generale, astfel că, prin acțiunea formulată, reclamantul urmărește să apere un interes legitim public. Obiectul acțiunii poate consta în anularea actului administrativ nelegal, obligarea autorității publice să emită un act sau un alt înscris ori să efectueze o anumită operațiune, fără însă a exista posibilitatea solicitării de despăgubiri pentru daunele materiale și morale cauzate.

În contenciosul administrativ românesc, în mod tradițional, regula a fost aceea că persoanele fizice și persoanele juridice de drept privat pot formula acțiuni prin care invocă apărarea unui interes legitim privat.

(...)

Cum organismele sociale sunt persoane juridice de drept privat, rezultă că dreptul acestora de a-și întemeia cererile în contencios administrativ prin care invocă vătămarea unui interes public este condiționat de existența unui interes legitim privat, iar între acesta și interesul legitim public invocat există o strânsă legătură, în sensul că cel de pe urmă decurge logic din cel dintâi.

Analizând, așadar, singura ipoteză legală în care se poate pune problema existenței sau inexistenței unui contencios obiectiv, respectiv ipoteza în care organismul social alege să formuleze o acțiune în contencios administrativ invocând o vătămare a unui interes legitim public, se constată că ne aflăm tot pe tărâmul unui contencios subiectiv, în care este necesară invocarea vătămării interesului legitim privat al organismului social reclamant, cu alte cuvinte, este necesar ca respectivul organism social să fie "interesat", adică să aibă înscris în statutul său, ca scop principal, apărarea interesului public, cu respectarea principiului specialității capacității de folosință al asociației respective.

În acest caz este recunoscută admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ, exercitată de un organism social de natura celui menționat de dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 554/2004, dacă și în măsura în care poate fi stabilită o minimă legătură între obiectul de activitate al respectivului organism și drepturile celor în interesul cărora organismul acționează; dacă acest obiect este însă prea general și, prin acest caracter, nu poate angaja o relație firească și rezonabilă cu drepturile celor în interesul cărora organismul a acționat, atunci organismul nu justifică un interes legitim în a acționa, nefiind permis ca o acțiune promovată de un organism social interesat să mascheze o acțiune populară sau o acțiune în contenciosul administrativ obiectiv.

(...)

Persoanele juridice cu scop nepatrimonial nu pot avea decât acele drepturi și obligații care corespund scopului lor statutar de activitate, în concordanță cu principiul specialității capacității de folosință a persoanei juridice. Orice act juridic care încalcă aceste limite este lovit de nulitate absolută.

Potrivit art. 2 alin. (3) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 26/2000, statutul asociației cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute, precizarea scopului și obiectivelor asociației, actul normativ folosind și noțiunea de scop principal al persoanei juridice, atunci când prevede că asociațiile pot desfășura orice alte activități economice directe dacă acestea au caracter accesoriu și sunt în strânsă legătură cu acest scop (art. 48).

Concluzionând, se poate reține că, indiferent dacă asociația urmărește un interes general sau al unei colectivități, ori, după caz, interesul său personal nepatrimonial, aceasta trebuie să își stabilească prin statut scopul direct și obiectivele acesteia. Asociația nu poate avea decât acele drepturi și obligații care corespund scopului statutar de activitate, în concordanță cu principiul specialității capacității de folosință a persoanei juridice, actele juridice emise cu încălcarea acestui principiu fiind lovite de nulitate absolută.

(...)

Prin urmare, în situația acțiunii promovate în contencios administrativ de către organismele sociale interesate, în definiția legală dată acestora prin dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. s) din Legea nr. 554/2004, legiuitorul a avut în vedere reglementarea unui contencios subiectiv, în care invocarea interesului legitim public este subsidiară invocării unui interes legitim privat, acesta din urmă însă decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele organismului social - asociație, potrivit statutului acestuia. Verificarea existenței acestei legături urmează să se facă de instanțe de la caz la caz, prin raportare la elementele raportului juridic dedus judecății, nefiind suficientă menționarea în statut a activității de "apărare a interesului public", ca scop principal al respectivului organism social interesat."

Analizând cererea de recurs incident prin prisma acestor statuări obligatorii ale instanței supreme în cadrul unui recurs în interesul legii, Curtea de apel constată că în mod corect prima instanță s-a raportat la statutul Asociației F _____ F _____ atunci când a soluționat excepția lipsei calității procesual active.

Se reține astfel că prin închierea civilă nr _____ din data de 31.08.2018 pronunțată de Judecătoria C _____ în dosarul nr _____/212/2018 a fost admisă cererea de înregistrare în registrul asociațiilor și fundațiilor a Asociației F _____ F _____. (fila 105 vol. II ds. Tribunal). Ulterior la data de 27.08.2018 a fost adoptată Hotărârea nr 2 a Adunării generale a Membrilor Fondatori prin care a fost modificat statutul asociației, prin completarea scopului acesteia ca fiind

reprezentat, printre altele, de: „protecția calității medicului înconjurător și contracararea abuzurilor autorităților locale în materia urbanismului și amenajării teritoriului la nivelul G _____ G _____, inclusiv prin sesizarea instanțelor judecătorești; protejarea și promovarea drepturilor și intereselor legitime ale membrilor asociației...; asigurarea respectării legii, în toate domeniile de interes pentru membrii asociației sau pentru locuitorii municipiului sau A _____ A _____ sau a diverselor categorii de locuitori ai municipiului și A _____ A _____ afectați de abuzurile autorităților publice și sesizarea autorităților competente în vederea restabilirii legalității.”

Urmare a modificării statutului s-a decis ca în art.5.3 să se menționeze printre obiectivele asociației:

„implicarea în și supravegherea activității autorităților publice în materia protecției mediului înconjurător..., implicarea în și supravegherea activității autorităților publice în domeniul protecției sănătății umane și a medicului ca întreg, prin măsuri de menținere și îmbunătățire a calității aerului înconjurător, implicarea în și supravegherea activităților autorităților publice de amenajare a teritoriului, urbanism sau de dezvoltare urbană durabilă în scopul asigurării dezvoltării echilibrate, coerente și durabile a teritoriului național, în scopul asigurării indivizilor și colectivităților a dreptului de folosire echitabilă și responsabilitatea pentru o utilizare eficientă a teritoriului, condiții de locuire adecvate, calitatea arhitecturii, protejarea identității arhitecturale, urbanistice și culturale a localităților urbane și rurale, condiții de muncă, de servicii și de transport ce răspund diversității nevoilor și resurselor populației, reducerea consumurilor de energie, asigurarea protecției peisajelor naturale și construite..., sesizarea autorităților competente, incluzând instanțele judecătorești, în vederea restabilirii legalității, ori de câte ori se constată o încălcare în materia protecției sănătății umane, a calității mediului înconjurător, în materie de urbanism și amenajarea teritoriului, în scopul protecției intereselor personale ale membrilor asociației și/sau ale comunității locale și/sau a diverselor categorii de cetățeni vătămați.

Din analiza cererii de chemare în judecată, instanța de recurs constată că acțiunea de față are drept scop verificarea respectării aplicării legislației în domeniul urbanismului și amenajării teritoriului, dar și al protecției medicului, reclamanta sesizând instanței de contencios administrativ încălcarea de către o autoritate publică, a dispozițiilor legale care privesc o chestiune de interes public, și anume cele din legea 24/2007 referitoare la spațiile verzi și cele din legea 350/2001 referitoare la regulile de urbanism.

Din coroborarea prevederilor legale sus menționate cu scopul acțiunii, se deduce calitatea procesuală activă a reclamantei și interesul acesteia în promovarea acțiunii. Astfel interesul recurenteii reclamante rezultă din împrejurarea că actul privește o chestiune de interes public, B _____ B _____ și amenajarea teritoriului, iar această chestiune face parte din scopul și obiectivele pentru care recurenta a fost înființată, fiind astfel justificat și interesul privat al recurenteii reclamante, în raport de dispozițiile legale invocate drept temei de drept al acțiunii. D__ fiind că și reclamanta desfășoară activități în acest domeniu, este dovedit în acest fel și interesul său legitim în formularea prezentei acțiuni și implicit calitatea procesuală activă, fiind justificat și interesul privat care rezultă din cel public referitor la protejarea dreptului oricărui cetățean la un mediu sănătos.

Din acest punct de vedere instanța de recurs a constatat că nu poate fi primită critica recurenteii referitoare la lipsa calității procesual active a reclamantei motivat de inexistența unei vătămări efective și directe într-un drept sau interes legitim privat, în primul rând pentru că existența sau nu a vătămării este o chestiune ce ține de fondul cauzei, neputând fi tranșată pe cale de excepție, vătămarea fiind o condiție implicită a acțiunii în contencios administrativ. În al doilea rând interesul legitim privat, care este strâns legat de cel public apărut de reclamanta F _____ F _____ nu trebuie să fie propriu al acesteia.

Pe de altă parte, este nefondată susținerea intimatelor recurente în sensul că reclamanta nu ar justifica legitimitate procesuală din moment ce statutul său a fost modificat după emiterea actelor administrative contestate. Or, ceea ce interesează instanța pentru a stabili aptitudinea de a formula cererea de chemare în judecată este existența, la data sesizării instanței și pe parcursul soluționării cauzei, în statutul Asociației a scopului și obiectivelor mai sus redate. Cum cererea a fost înregistrată pe rolul Tribunalului C _____ la data de 29.08.2018, iar modificarea statutului a avut loc la data de 27.08.2018, se constată că reclamanta își justifică în cauză calitatea procesuală.

Având în vedere aceste considerente, instanța de recurs a constatat că nu sunt întemeiate criticile legate de lipsa de dovezi a legăturii directe dintre actele administrative atacate și scopul și obiectivele reclamantei, fiind de evident că în raport de scopul și obiectivele mai sus redate care vizează B _____ B _____ și respectarea reglementărilor în materie de urbanism și amenajare a teritoriului, atacarea unui act administrativ motivat de faptul că nu au fost respectate prevederile legale referitoare la regimul spațiilor verzi și dispozițiile în materie de urbanism având ca obiect aceleași spații verzi _____ activitate al

Asociației, protejarea interesului public atrăgând după sine și protejarea interesului privat al oricărui cetățean la respectarea dreptului la spațiu verde.

În acest context este necesar a se menționa că în raport de această critică apare ca neîntemeiată cea de a doua critică de nelegalitate, invocată de recurentele intimatate la pct II din recurs, care vizează neexaminarea tuturor motivelor invocate în susținerea excepției lipsei calității procesual active, intimatatele făcând trimitere chiar la inexistența unei legături directe dintre actele atacate și scopul Asociației, aspect mai sus analizat. Se constată astfel că nu este o critică diferită ci aceeași critică redată sub forma unei pretinse lipse de analiză a instanței de fond, care însă nu a fost întemeiată pe disp. art. 488 pct. 6 cod proc. civ, ci tot pe cele ale art. 488 pct. 8 cod proc. civ.

Pe de altă parte, Curtea de Apel a constatat că nici criticile legate de împrejurarea că suprafața de teren vizată de HCL atacat nu ar fi fost niciodată spațiu verde este tot un aspect care ține strict de soluționarea cauzei pe fond și nu poate sta la fundamentarea admiterii unei excepții a lipsei calității procesual active a reclamantei.

Dispozițiile art.36 cod proc civ stabilesc astfel:

„Calitatea procesuală rezultă din identitatea dintre părți și subiectele raportului juridic litigios, astfel cum acesta este dedus judecății. Existența sau inexistența drepturilor și a obligațiilor afirmate constituie o chestiune de fond. ”

Calitatea procesuală presupune justificarea dreptului sau a obligației unei persoane de a participa ca parte în cadrul procesului civil, respectiv îndreptățirea persoanei de a reclama în justiție, cât și obligația unei persoane de a răspunde față de pretențiile ridicate împotriva sa.

Calitatea procesual pasivă presupune verificarea existenței unei identități între persoana chemată în judecată în calitate de pârâtă și titularul obligației din raportul juridic devenit litigios, verificare ce se realizează prin raportare la obiectul acțiunii care îi imprimă acestuia anumite caracteristici. În anume cazuri speciale, chiar legea este cea care stabilește legitimarea procesuală în mod expres, indicând persoanele care pot sta în judecată în calitate de reclamante sau pârâte.

Prin urmare, calitatea procesuală a reclamantei recurente nu se poate stabili decât prin raportare la obiectul cauzei și la dezlegările precitate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție date prin Decizia 8/2020, fără a avea relevanță în soluționarea cauzei aspectele care vizează fondul litigiului, cum sunt cele referitoare la

încadrarea terenului ca spațiu verde. În aceeași măsură considerentele de mai sus sunt aplicabile și în ceea ce privește argumentele legate de conținutul certificatului de urbanism ori cu privire la modul de elaborare a documentației tehnice, toate aceste aspecte fiind apărări proprii fondului cauzei.

Pentru toate aceste considerente, instanța va respinge ca nefondat recursul incident reținând că prima instanță a dat o dezlegare corectă excepției lipsei calității procesual active a Asociației F _____ F _____, în sensul respingerii acesteia ca nefondată.

În ceea ce privește recursul principal, instanța constată că acesta vizează încheierea de ședință din data de 5.03.2020, cu privire la care criticile sunt întemeiate pe disp. art. 488 pct.5 cod proc. civ și sentința civilă nr.359 din 20.03.2020, pentru care criticile sunt întemeiate pe prevederile art. 488 pct. 8 cod proc civ.

Conform art.488 pct.5 cod proc civ „hotărârea poate fi casată când instanța a pronunțat hotărârea cu încălcarea normelor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității”. În cadrul acestui motiv de nelegalitate recurenta a invocat faptul că instanța nu i-a dat posibilitatea să administreze probele încuviințate și a respins în mod greșit proba cu expertiză.

Prin încheierea de la termenul din data de 5.03.2020, G _____ G _____ G _____ prin reprezentant a depus note de ședință prin care a invocat excepția decăderii reclamantei din dreptul de a modifica acțiunea, note de ședință care au fost comunicate pârâtelor ---- SRL și ---- SRL.

Instanța a pus în discuție excepția invocată de către pârâțul G _____ G _____ G _____ la termenul respectiv, fără a da posibilitatea reclamantei Asociația F _____ F _____ să formuleze apărări cu privire la această excepție.

De asemenea, instanța a acordat cuvântul părților prezente asupra excepțiilor tardivității acțiunii, a lipsei calității procesual active a reclamantei, a lipsei de interes a reclamantei și a inadmisibilității acțiunii. Totodată, instanța de fond a acordat cuvântul pârâților cu privire la probatoriile solicitate, încuviințând pentru toate părțile proba cu înscrisuri și a respins proba cu expertiză tehnică solicitată de reclamantă, motivat de faptul că nu a fost indicată teza probatorie și obiectivele. Pârâții au precizat că nu mai solicită administrarea probei cu alte înscrisuri decât cele deja existente la dosar, iar instanța de fond a rămas în pronunțare cu privire la

excepțiile invocate în cauză, precizând în practica încheierii că „în măsura în care se va trece peste aceste excepții urmează a se pronunța și pe fondul cauzei”.

Este de remarcat că reprezentanții părților nu au formulat concluzii decât cu privire la excepțiile puse în discuție de către instanță, fără a-și preciza punctul de vedere asupra fondului cauzei. Prin sentința atacată, instanța de fond a respins toate excepțiile ridicate de către părți și a respins și acțiunea pe fondul cauzei, deși niciuna dintre părți nu a formulat concluzii asupra fondului, dezbaterile purtând doar asupra excepțiilor și a probatoriului.

În ceea ce privește probele solicitate de către reclamantă se constată că prin cererea de chemare în judecată reclamanta a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri, în cadrul căreia a cerut obligarea H _____ H ____ Al G _____ G _____ sau a Direcției Patrimoniu și Cadastru din cadrul Primăriei G _____ G _____ să depună documentația din care rezultă situația tehnico-juridică și economică a terenurilor proprietate privată din zona reglementată de PUZ aprobat prin HCLM nr. 19/2017, începând cu 01.01.1990 și până la data sesizării instanței, obligarea pârâtului G _____ G _____ G _____ la depunerea documentației care a stat la baza aprobării HCLM și obligarea OCPI la depunerea istoricului rolului de carte funciară a terenurilor proprietate privată din zona reglementată prin PUZ, aferente terenului reglementat prin PUZ aprobat prin HCLM nr. 19/2017 și a tuturor înscrisurilor din care aceasta rezultă, începând cu 01.01.1990 și până la data investirii instanței.

La dosarul cauzei a fost depusă documentația care a stat la baza emiterii PUZ, nefiind depuse celelalte înscrisuri solicitate de către reclamantă, deși prima instanță a încuviințat probele în întregime constatând pertinenta și utilitatea lor pentru justa administrare a cauzei. În aceste condiții, în care deși probele au fost încuviințate, nu s-a procedat și la administrarea lor, reclamantei i-a fost încălcat dreptul la apărare, iar soluționarea cauzei în lipsa posibilității părții de a depune sau de a solicita depunerea tuturor înscrisurilor pe care le-a solicitat reprezintă în realitate o respingere a acestor probe, în contradicție cu soluția de încuviințare a probelor adoptată de instanță.

În ceea ce privește proba cu expertiză tehnică, Curtea reține că prin cererea de chemare în judecată reclamanta a menționat că solicită această probă având ca obiectiv generic valorificarea respectării legislației în vigoare la momentul aprobării PUZ-ului și ca obiectiv precis individualizat verificarea realității indicatorilor urbanistici (POT și CUT) reglementați prin PUZ. Deși recurenta reclamantă a menționat aceste obiective în cererea de chemare în judecată, iar

prima instanță în cadrul procedurii scrise nu a solicitat precizări în situația în care ar fi considerat că nu sunt suficient de clare și nu se poate stabili prin modul în care au fost formulate teza probatorie, prin încheierea recurată, instanța a respins proba. Or, motivele care au stat la baza respingerii probei vizează o decădere din dreptul de a mai administra proba cu expertiză, decădere ce poate fi pronunțată în condițiile art. 254 cod proc civ cu denumirea marginală „Propunerea probelor. Rolul instanței” „(1) Probele se propun, sub sancțiunea decăderii, de către reclamant prin cererea de chemare în judecată, iar de către pârât prin întâmpinare, dacă legea nu dispune altfel. Ele pot fi propuse și oral, în cazurile anume prevăzute de lege.”, sancțiune inaplicabilă în A_____ A__ moment ce reclamanta a propus proba prin cererea de chemare în judecată așa cum a reținut și instanța.

Raportat la situația de fapt astfel reținută instanța de recurs constată că motivele care se circumscriu cazului de casare prev de art 488 pct 5 cod proc civ sunt întemeiate, dat fiind că prima instanță a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată și de reclamantă, fără a proceda în mod concret la administrarea acestei probe prin obligarea autorităților indicate de reclamantă la depunerea înscrisurilor considerate ca fiind utile pentru justa soluționare a cauzei și a pronunțat o decădere a reclamantei din dreptul de a solicita proba cu expertiză deși obiectele erau invocate prin chiar cererea de chemare în judecată și anterior nu se solicitate niciun fel de precizări asupra acestor obiective. Mai mult, instanța de fond a soluționat cauza pe fondul ei, deși a pus în discuția părților prezente doar excepțiile invocate în cauză și utilitatea probatoriilor.

A fost încălcat astfel principiul contradictorialității procesului civil, consacrat de art. 14 alin.4 din codul de procedură civilă, care domină întreaga activitate de soluționare a litigiului. Exigența fundamentală a contradictorialității impune cerința ca nicio măsură să nu fie ordonată de instanța de judecată înainte ca aceasta să fie pusă în discuția contradictorie a părților și fără a li se da posibilitatea acestora de a se apăra.

Fiind indisolubil legată de dreptul la apărare, alt principiu primordial al procesului civil, contradictorialitatea presupune că instanța trebuie să asigure părților posibilitatea de a discuta orice chestiune ridicată de justa soluționare a cauzei. Astfel, conform art.14 alin.5 din codul de procedură civilă instanța este obligată să supună discuției părților toate cererile, excepțiile și împrejurările de fapt sau de drept invocate, iar conform alin.6 instanța își va întemeia hotărârea numai pe motivele de fapt și de drept, pe explicații sau pe mijloace de probă care au fost supuse în prealabil, dezbaterii contradictorii.

Importanța principiului contradictorialității rezidă și în faptul că prin intermediul său se asigură realizarea altor principii importante ale procesului civil, fapt pentru care nerespectarea sa atrage nulitatea hotărârii pronunțate.

Neadministrarea probei cu înscrisuri după încuviințarea acesteia, încalcă și prevederile art.260 alin.2 cod proc civ, conform cărora „pentru administrarea celorlalte probe (a celor care nu pot fi administrate în ședința în care au fost încuviințate) se va fixa termen, luându-se toate măsurile ce se impun pentru prezentarea martorilor, efectuarea expertizelor, aducerea înscrisurilor și oricăror alte mijloace de probă”.

De asemenea, conform art.22 alin.(2) cod proc civ: „Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să le ceară să prezinte explicații, oral sau în scris, să pună în dezbateră acestora orice împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc”.

Pentru toate aceste considerente, în baza art.488 pct.5 cod proc civ, constatând întemeiate apărările recurente referitoare la încălcarea principiului contradictorialității, al dreptului la apărare și al rolului activ al instanței, dar și al celui al administrării nemijlocite a probelor de către instanța de judecată, va admite recursul și va casa, în parte, atât încheierea recurată, cât și sentința civilă, dat fiind că prin vicierea modului de administrare a probatoriului a fost viciată și soluționarea cauzei, în lipsa tuturor probelor încuviințate. Casarea sentinței în temeiul disp art.488 pct.5 cod proc civ se impune și ca urmare a faptului că instanța de fond a pus în discuția părților doar excepțiile invocate în cauză, însă a procedat și la soluționarea fondului cauzei.

Având în vedere motivele pentru care recursul a fost admis, curtea constată că nu se mai impune analizarea motivelor întemeiate pe prevederile art.488 pct.8 cod proc civ, dat fiind că urmare a încălcării normelor de procedură mai sus enumerate se impune reluarea judecății de la momentul încuviințării probei cu înscrisuri și a discutării utilității și pertinentei probei cu expertiză așa cum a fost solicitată prin cererea de chemare în judecată, se impune trimiterea cauzei în vederea rejudecării

către instanța de fond, în vederea respectării tuturor garanțiilor procesuale ale părților.

Curtea va menține soluția primei instanțe cu privire la excepțiile tardivității, inadmisibilității, lipsei de interes și decăderii cu privire la care niciuna dintre părți nu a formulat critici în recurs și cu privire la excepția lipsei calității procesual active ca urmare a respingerii recursului incident.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII**

DECIDE:

Respinge ca nefondat recursul incident declarat de recurentele pârâte societatea -- SRL, cu sediul în C _____, _____, județ C _____ și de societatea ---- SRL, cu sediul în C _____, _____, județ C _____, împotriva **sentinței civile nr.359 din 20.03.2020** pronunțată de Tribunalul C _____, în **dosar nr.** _____.

Admite recursul declarat de recurenta reclamantă F _____ F _____ F _____, cu sediul procesual ales în C _____, _____, județ C _____, împotriva **Încheieri pronunțare în data de 5.03.2020 și a sentinței civile nr.359 din 20.03.2020**, pronunțate de Tribunalul C _____ în **dosar nr.** _____, în contradictoriu cu intimații pârâți: H _____ H _____ AL G _____ G _____ și G _____ G _____ G _____, ambii cu sediul în C _____, _____, județ C _____, societatea ---- SRL, cu sediul în C _____, _____, județ C _____ și societatea ---- SRL, cu sediul în C _____, _____, județ C _____, având ca obiect **anulare act administrativ**.

Casează în parte încheierea de ședință din data de 05.03.2010 și sentința civilă nr. 359/20.03.2020.

Trimite cauza primei instanțe pentru rejudecarea fondului.

Menține dispozițiile sentinței civile nr.359/20.03.2020 privind respingerea excepțiilor tardivității, inadmisibilității, lipsei calității procesuale active, lipsei de interes și decăderii.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței, astăzi 09.11.2020.

Președinte,

O____ D_____

Judecător,

A_____ - B_____

A_____

Judecător,

M_____ C_____

Grefier,

M_____ N_____

Jud.fond:C.M.T_____

Red.dec.jud.O.D_____

7 ex./14.12.2020

Gref.M.N.

M.N. 14 Noiembrie 2020